

III

(Актове, приети по силата на Договора за ЕС)

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ VI ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2008/909/ПВР НА СЪВЕТА

от 27 ноември 2008 година

за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 31, параграф 1, буква а) и член 34, параграф 2, буква б) от него,

като взе предвид инициативата на Република Австрия, Република Финландия и Кралство Швеция,

като взе предвид становището на Европейския парламент,

като има предвид, че:

(1) На заседанието си на 15 и 16 октомври 1999 г. в Тампере Европейският съвет подкрепи принципа на взаимното признаване, който да се превърне в крайъгълен камък на правното сътрудничество в Съюза както по гражданскоправни, така и по наказателноправни въпроси.

(2) В съответствие със заключенията от Тампере, на 29 ноември 2000 г. Съветът прие програма от мерки за прилагане на принципа на взаимното признаване на решения по наказателни дела⁽¹⁾, в която се изисква да се оцени необходимостта от модерни механизми за взаимно признаване на окончателни присъди, налагащи наказания, включващи лишаване от свобода (мярка 14) и разширено прилагане на принципа на трансфер на осъдени лица по начин, който да обхваща и лицата, пребиваващи в държава-членка (мярка 16).

(3) Хагската програма за укрепване на свободата, сигурността и правосъдието в Европейския съюз⁽²⁾, изисква от

държавите-членки да изпълнят програмата от мерки, особено в областта на изпълнението на окончателни актове, налагащи наказание лишаване от свобода.

(4) Всички държави-членки са ратифицирали Конвенцията на Съвета на Европа от 21 март 1983 г. за трансфер на осъдени лица. По тази конвенция осъдени лица могат да бъдат прехвърляни за изтърпяване на остатъка от наложеното им наказание само в държавата-членка по гражданството им и само с тяхно съгласие и със съгласието на засегнатите държави. Допълнителният протокол към конвенцията от 18 декември 1997 г., позволяващ при определени условия трансфер без съгласието на лицето, не е ратифициран от всички държави-членки. Нито един от тези инструменти не налага някакво основно задължение за поемане на отговорност за осъдените лица по отношение на изпълнението на наложени наказания или мерки.

(5) Процесуалните права в наказателни производства са съществен елемент за осигуряване на взаимно доверие между държавите-членки в процеса на съдебно сътрудничество. Отношенията между държавите-членки, които се характеризират с особено взаимно доверие в правните системи на другите държави-членки, позволяват признаването от изпълняващата държава на решенията, взети от органите на издаващата държава. Поради това следва да се осигури по-нататъшно развитие на сътрудничеството, предвидено в актовете на Съвета на Европа по отношение на изпълнението на съдебни решения по наказателни дела, и особено когато по отношение на граждани на Съюза има постановено съдебно решение по наказателно дело и е наложено наказание или мярка, включващо/а лишаване от свобода в друга държава-членка. Въпреки необходимостта от осигуряване на подходящи гаранции за осъдените лица, тяхното участие в производството вече не следва да бъде определяещи и във всички случаи да се изисква тяхното съгласие за изпращане на съдебното решение в друга държава-членка с цел неговото признаване и изпълнение на наложеното наказание.

⁽¹⁾ ОВ С 12, 15.1.2001 г., стр. 10.

⁽²⁾ ОВ С 53, 3.3.2005 г., стр. 1.

- (6) Настоящото рамково решение следва да се изпълнява и прилага по начин, позволяващ спазването на общите принципи на равнопоставеност, справедливост и разумност.
- (7) Член 4, параграф 1, буква в) съдържа дискреционна разпоредба, която позволява изпращането на съдебното решение и удостоверението примерно до държавата-членка, чийто гражданин е осъденото лице в случаи, различни от предвидените в параграф 1, букви а) и б), или до държавата-членка, в която осъденото лице живее и е пребивавало законно и без прекъсване в продължение на поне пет години и в която ще запази правото си на постоянно пребиваване.
- (8) В случаите, посочени в член 4, параграф 1, буква в), изпращането на съдебното решение и удостоверението до изпълняващата държава зависи от консултациите, проведени между компетентните органи на издаващата и изпълняващата държава, както и от наличието на съгласие от страна на компетентния орган на изпълняващата държава. Компетентните органи следва да вземат предвид елементи, като например продължителност на пребиваването или други връзки с изпълняващата държава. В случаите, когато по силата на националното законодателство или международните актове осъденото лице може да бъде прехвърлено в държава-членка и в трета държава, компетентните органи на издаващата и изпълняващата държави следва посредством консултации да преценят дали изпълнението в изпълняващата държава би допринесло повече за постигане на целта за социална реинтеграция, отколкото изпълнението в третата държава.
- (9) Изпълнението на наказанието в изпълняващата държава следва да увеличи възможността за социална реинтеграция на осъденото лице. За да се увери, че изпълнението на наказанието от изпълняващата държава ще постигне целта за улесняване на социалната реинтеграция на осъденото лице, компетентният орган на издаващата държава следва да вземе предвид някои елементи като например връзките на лицето с изпълняващата държава, както и дали то счита тази държава за мястото на своите семейни, езикови, културни, социални или икономически и други връзки с изпълняващата държава.
- (10) Становището на осъденото лице, посочено в член 6, параграф 3, може да послужи основно при прилагането на член 4, параграф 4. Думите „и по-специално“ имат за цел да обхванат и случаи, при които становището на осъденото лице включва информация, от значение във връзка с основанията за отказ от признаване и изпълнение. Разпоредбите на член 4, параграф 4 и на член 6, параграф 3 не съставляват основание за отказ от социална реинтеграция.
- (11) На Полша е необходимо повече време отколкото на другите държави-членки, за да се справи с практическите и материални последици от трансфера на полски граждани, осъдени в други държави-членки, особено в светлината на увеличената мобилност на полски граждани в рамките на Съюза. Поради това следва да бъде предвидена временна дерогация с ограничен обхват за не повече от пет години.
- (12) Настоящото рамково решение следва също така да се прилага, *mutatis mutandis*, и към изпълнението на наказания в случаите по член 4, параграф 6 и член 5, параграф 3 от Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 г. относно Европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите-членки⁽¹⁾. Това означава, *inter alia*, че без да засяга това рамково решение, изпълняващата държава може да провери наличието на основание за отказ от признаване и изпълнение съгласно член 9 от настоящото рамково решение, включително и да извърши проверка за двойна наказуемост, доколкото изпълняващата държава е направила декларация по член 7, параграф 4 от настоящото рамково решение, като условие за признаването и изпълнението на съдебното решение, за да се прецени дали лицето да бъде предадено или да се изпълни наказанието в случаите по член 4, параграф 6 от Рамково решение 2002/584/ПВР.
- (13) Настоящото рамково решение зачита основните права и се съобразява с принципите, признати в член 6 от Договора за Европейския съюз и отразени в Хартата на основните права на Европейския съюз, по-специално в глава VI от нея. Някоя разпоредба от настоящото рамково решение не следва да се тълкува като забраняваща отказа да се изпълни решение, когато са налице обективни причини да се счита, че наказанието е наложено с цел наказване на определено лице поради неговия пол, раса, религия, етнически произход, гражданство, език, политически убеждения или сексуална ориентация, или че неговото положение може да бъде застрашено поради някоя от тези причини.
- (14) Настоящото рамково решение не следва да бъде пречка държава-членка да приложи своите конституционни норми, свързани със справедливия процес, свободата на сдружаване, свободата на печата и свободата на изразяване в други медии.

(¹) ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1.

- (15) Настоящото рамково решение следва да се прилага в съответствие с правото на гражданите на Съюза да се придвижват и пребивават свободно на територията на държавите-членки, предоставено с член 18 на Договора за създаване на Европейската общност.
- (16) Настоящото рамково решение следва да се прилага в съответствие с приложимото общностно законодателство, и по-специално Директива 2003/86/ЕО на Съвета⁽¹⁾, Директива 2003/109/ЕО на Съвета⁽²⁾ и Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета⁽³⁾.
- (17) Когато в настоящото рамково решение се посочва държавата, в която осъденото лице „живее“, това означава мястото, с което лицето е свързано предвид неговото обичайно пребиваване и елементи като семейни, социални или професионални връзки.
- (18) При прилагането на член 5, параграф 1 следва да се осигури възможност да се предават съдебни решения или заверени преписи от тях заедно с удостоверение на компетентния орган в изпълняващата държава-членка по начини, които позволяват писмено документиране, например електронна поща или факс, при условия, позволяващи на изпълняващата държава да установи истинността.
- (19) В случаите, посочени в член 9, параграф 1, буква к), изпълняващата държава следва да вземе предвид възможността наказанието да се адаптира в съответствие с настоящото рамково решение, преди да откаже да признае и изпълни наказанието, включващо мярка, различна от наказание лишаване от свобода.
- (20) Основанието за отказ, предвидено в член 9, параграф 1, буква к), може да се приложи и в случаите, когато лицето не е признато за виновно в извършването на престъпление, въпреки че компетентният орган е приложил мярка, включваща лишаване от свобода, различна от наказание лишаване от свобода, в резултат на извършено престъпление.
- (21) Основанието за отказ, свързано с териториалността, следва да се прилага само в изключителни случаи и като се цели възможно най-добро сътрудничество съгласно разпоредбите на настоящото рамково решение, като се отчети неговата цел. Решението за прилагане на това основание за отказ следва да се основава на анализ на всеки отделен случай и на консултации между компетентните органи на издаващата и изпълняващата държава.
- (22) Срокът, посочен в член 12, параграф 2, следва да се прилага от държавите-членки по такъв начин, че по

правило окончателното решение, включително и при процедура по обжалване, да бъде постановено в рамките на 90 дни.

- (23) Съгласно член 18, параграф 1, като се отчитат изключенията, изброени в параграф 2, принципът на особеността се прилага само, когато е осъществен трансферът на лицето в изпълняващата държава. Поради това той не следва да се прилага, когато не е осъществен трансфер на лицето в изпълняващата държава — например, когато лицето е избягало в изпълняващата държава,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РАМКОВО РЕШЕНИЕ:

ГЛАВА I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 1

Определения

По смисъла на настоящото рамково решение:

- а) „съдебно решение“ означава окончателно решение или разпореждане на съд на издаващата държава, с което се налага наказание на физическо лице;
- б) „наказание“ означава всяко наказание лишаване от свобода или мярка, включваща лишаване от свобода, постановени за ограничен или неограничен срок във връзка с извършено престъпление и вследствие на образувано наказателно производство;
- в) „издаваща държава“ означава държавата-членка, в която е постановено съдебно решение;
- г) „изпълняваща държава“ означава държавата-членка, на която е изпратено съдебно решение с цел неговото признаване и изпълнение.

Член 2

Определяне на компетентните органи

1. Всяка държава-членка съобщава на Генералния секретариат на Съвета кой орган или органи е компетентен, респ. са компетентни, съгласно нейното национално право, по настоящото рамково решение в случаите, когато тази държава-членка е издаваща или изпълняваща държава.

2. Генералният секретариат на Съвета предоставя получената информация на разположение на всички държави-членки и на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ L 251, 3.10.2003 г., стр. 12.

⁽²⁾ ОВ L 16, 23.1.2004 г., стр. 44.

⁽³⁾ ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77.

Член 3

Цел и приложно поле

1. Целта на настоящото рамково решение е да установи привила, съгласно които държавите-членки, с оглед улесняване на социалната реинтеграция на осъденото лице, да признават постановените съдебни решения и да изпълняват наказанието.

2. Настоящото рамково решение се прилага, когато осъденото лице се намира в издаващата или в изпълняващата държава.

3. Настоящото рамково решение се прилага само по отношение на признаването на съдебни решения и изпълнението на наказания по смисъла на настоящото рамково решение. Фактът, че освен наказанието е наложена и глоба и/или конфискация, която все още не е платена, събрана или изпълнена, не е пречка за изпращане на съдебното решение. Признаването и изпълнението на такива заповеди и решения за налагане на глоба и конфискация в друга държава-членка става на основата на приложимите между държавите-членки нормативни актове, по-специално на Рамково решение 2005/214/ПВР на Съвета от 24 февруари 2005 г. относно прилагането на принципа за взаимно признаване на финансови санкции⁽¹⁾ и на Рамково решение 2006/783/ПВР на Съвета от 6 октомври 2006 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване на решения за конфискация⁽²⁾.

4. Настоящото рамково решение не води до изменение на задължението за спазване на основните права и основните правни принципи, залегнали в член 6 от Договора за Европейския съюз.

ГЛАВА II

ПРИЗНАВАНЕ НА СЪДЕБНИ РЕШЕНИЯ И ИЗПЪЛНЕНИЕ НА НАКАЗАНИЯ

Член 4

Критерии за изпращане на съдебни решения и удостоверения до друга държава-членка

1. При условие че осъденото лице се намира в издаващата държава или в изпълняващата държава и че това лице е дало съгласието си, когато такова се изисква съгласно член 6, съдебно решение, заедно с удостоверение, стандартен формуляр за което е даден в приложение I, може да бъде изпратено до една от следните държави-членки:

- а) държавата-членка, чийто гражданин е осъденото лице и в която то живее; или
- б) държавата-членка, чийто гражданин е осъденото лице и в която, въпреки че не живее там, то ще бъде депортирано,

след като бъде освободено от изпълнение на наказанието въз основа на заповед за експулсиране или депортиране, съдържаща се в съдебното решение или в акт на съдебен или административен орган или на друга мярка, взета в резултат на съдебното решение; или

- в) държава-членка, различна от държавата-членка, посочена в букви а) и б), чийто компетентен орган е съгласен съдебното решение и удостоверението да бъдат изпратени в последната държава-членка.

2. Изпращането на съдебното решение и удостоверението може да се извърши, ако компетентният орган на издаващата държава, когато е уместно, след консултации между компетентните органи на издаващата и изпълняващата държава, се е уверил, че изпълнението на наказанието от изпълняващата държава би спомогнало за постигането на целта за улесняване на социалната реинтеграция на осъденото лице.

3. Преди да изпрати съдебното решение и удостоверението, компетентният орган на издаващата държава може да се консултира, чрез подходящи средства, с компетентния орган на изпълняващата държава. Консултативната е задължителна в случаите, посочени в параграф 1, буква в). В такива случаи компетентният орган на изпълняващата държава информира незабавно издаващата държава за взетото от него решение, с което приема или не приема да бъде изпратено съдебното решение.

4. По време на такава консултация компетентният орган на изпълняващата държава може да представи на компетентния орган на издаващата държава мотивирано становище за това, че изпълнението на наказанието в изпълняващата държава няма да изпълни целта за улесняване на социалната реинтеграция и успешно приобщаване на осъденото лице към обществото.

Когато не е проведена консултация, такова становище може да се представи незабавно след предаването на съдебното решение и удостоверението. Компетентният орган на издаващата държава взема предвид становището и решава дали да оттегли удостоверението или не.

5. Изпълняващата държава може по своя инициатива да поиска от издаващата държава да изпрати съдебното решение заедно с удостоверението. Осъденото лице също може да поиска от компетентните органи на издаващата държава или на изпълняващата държава да започнат процедура по изпращането на съдебното решение и удостоверението съгласно настоящото рамково решение. Исканията, подадени по настоящия параграф, не задължават издаващата държава да изпрати съдебното решение заедно с удостоверението.

⁽¹⁾ ОВ L 76, 22.3.2005 г., стр. 16.

⁽²⁾ ОВ L 328, 24.11.2006 г., стр. 59.

6. При изпълнението на настоящото рамково решение държавите-членки приемат мерки, които по-специално отчитат целта за улесняване на социалната реинтеграция на осъденото лице и въз основа на които техните компетентни органи трябва да вземат решение дали да разрешат или не изпращането на съдебното решение и удостоверение в случаите по параграф 1, буква в).

7. Всяка държава-членка може при приемане на настоящото рамково решение или по-късно, да нотифицира Генералния секретариат на Съвета за това, че в отношенията ѝ с други държави-членки, направили същата нотификация, не се изисква предварителното ѝ съгласие по параграф 1, буква в) за изпращането на съдебното решение и удостоверение:

а) когато осъденото лице живее и е пребивавало законно и без прекъсване през най-малко пет години в изпълняващата държава и ще запази правото си на постоянно пребиваване в тази държава, и/или

б) когато осъденото лице е гражданин на изпълняващата държава в случаи, различни от тези, предвидени в параграф 1, букви а) и б).

В случаите, посочени в буква а), право на постоянно пребиваване означава, че съответното лице:

— има право на постоянно пребиваване в съответната държава-членка съгласно националния закон, с който се прилага общностното законодателство, прието въз основа на членове 18, 40, 44 и 52 от Договора за създаване на Европейската общност, или

— притежава валидно разрешение за пребиваване като постоянно или дългосрочно пребиваващо лице за съответната държава-членка в съответствие с националния закон, с който се прилага общностното законодателство, прието въз основа на член 63 от Договора за създаване на Европейската общност, по отношение на държавите-членки, за които това общностно законодателство е приложимо, или в съответствие с националния закон по отношение на държавите-членки, за които то не е приложимо.

Член 5

Изпращане на съдебното решение и удостоверение

1. Компетентният орган на издаващата държава изпраща решението или заверен препис от решението заедно с удостоверението пряко на компетентния орган на изпълняващата държава, и то по начин, който позволява писмено документиране и при условия, позволяващи на изпълняващата държава да установи истинността му. Оригиналът на съдебното решение

или негов заверен препис и оригиналът на удостоверението се изпращат на изпълняващата държава при искане от нейна страна. Всички официални съобщения също се извършват пряко между посочените компетентни органи.

2. Удостоверението се подписва и верността на съдържанието му се удостоверява от компетентния орган на издаващата държава.

3. Издаващата държава не може да изпраща съдебното решение заедно с удостоверението на повече от една изпълняваща държава наведнъж.

4. Ако компетентният орган на изпълняващата държава не е известен на компетентния орган на издаващата държава, последният извършва всички необходими запитвания, включително чрез звената за контакти на Европейската съдебна мрежа, създадена със Съвместно действие 98/428/ПВР на Съвета⁽¹⁾, с цел да получи информацията от изпълняващата държава.

5. Когато орган на изпълняващата държава получи съдебно решение, придружавано от удостоверение, без да е компетентен да го признае и да предприеме необходимите действия за неговото изпълнение, той изпраща служебно съдебното решение заедно с удостоверението на компетентния орган на изпълняващата държава и уведомява съответно компетентния орган на издаващата държава.

Член 6

Становище и уведомяване на осъденото лице

1. Без да се засяга параграф 2, съдебно решение заедно с удостоверение до изпълняващата държава може да бъде изпратено с цел неговото признаване и изпълнението на наказанието само със съгласието на осъденото лице в съответствие със закона на издаващата държава.

2. Съгласието на осъденото лице не се изисква, когато съдебното решение заедно с удостоверението е изпратено:

а) до държавата-членка, чийто гражданин е и в която живее осъденото лице;

б) до държавата-членка, в която осъденото лице ще бъде депортирано, след като бъде освободено от изпълнение на наказанието въз основа на заповед за експулсиране или депортиране, съдържаща се в съдебното решение или в акт на съдебен или административен орган или на друга мярка, взета в резултат на съдебното решение;

⁽¹⁾ ОВ L 191, 7.7.1998 г., стр. 4.

в) до държавата-членка, в която осъденото лице е избягало или се е върнало поради наличието на висящо наказателно производство срещу него в издаващата държава или след осъждане в тази издаващата държава.

3. Във всички случаи, когато осъденото лице все още се намира в издаващата държава, му се предоставя възможност да изрази своето становище устно или писмено. Когато издаващата държава прецени това за необходимо предвид възрастта на осъденото лице или неговото физическо или психическо състояние, тази възможност се предоставя на неговия законен представител.

Становището на осъденото лице се взема предвид, когато се решава дали да се изпрати съдебното решение заедно с удостоверение. Когато лицето се е възползвало от предоставената по настоящия параграф възможност, становището на осъденото лице се изпраща на изпълняващата държава, и по-специално с оглед на член 4, параграф 4. Когато осъденото лице е изразило своето становище устно, издаващата държава осигурява достъп на изпълняващата държава до писмения запис на това становище.

4. Компетентният орган на издаващата държава информира осъденото лице на разбираем за него език, че е взел решение да изпрати съдебното решение заедно с удостоверение, като използва за целта стандартния формуляр за уведомление, даден в приложение II. Когато осъденото лице се намира в изпълняващата държава по времето на вземане на това решение, формулярът се предава на изпълняващата държава, която съответно уведомява осъденото лице.

5. Параграф 2, буква а) не се прилага по отношение на Полша нито когато действа като издаваща, нито когато действа като изпълняваща държава в случаите, когато съдебното решение е било постановено преди изтичане на пет години, считано от 5 декември 2011 г. Полша може по всяко време да уведоми Генералния секретариат на Съвета за намерението си да не продължава да се ползва от тази дерогация.

Член 7

Двойна наказуемост

1. Следните престъпления, ако в издаващата държава-членка са наказуеми с лишаване от свобода или мярка, включваща лишаване от свобода за максимален срок от не по-малко от три години, и така както са определени в законодателството на издаващата държава, дават основание за признаване на съдебното решение и изпълнение на наложеното наказание, при условията на настоящото рамково решение и без проверка за евентуална двойна наказуемост на деянието:

— участие в организирана престъпна група,

— тероризъм,

— трафик на хора,

— сексуална експлоатация на деца и детска порнография,

— незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества,

— незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества,

— корупция,

— измама, включително такава, която засяга финансовите интереси на Европейските общности по смисъла на Конвенцията от 26 юли 1995 г. за защита на финансовите интереси на Европейските общности ⁽¹⁾,

— изпиране на имущество, придобито от престъпление,

— подправка на парични знаци, включително евро,

— престъпления, свързани с компютри,

— престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински видове и застрашени растителни видове и разновидности,

— подпомагане на незаконно влизане и пребиваване,

— убийство, тежка телесна повреда,

— незаконна търговия с човешки органи и тъкани,

— отвличане, противозаконно лишаване от свобода и задържане на заложници,

— расизъм и ксенофобия,

— организиран или въоръжен грабеж,

— незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството,

— мошеничество,

⁽¹⁾ ОВ С 316, 27.11.1995 г., стр. 49.

- рекет и изнудване,
- подправка на изделия и пиратство,
- подправка на и търговия с административни документи,
- подправка на платежни инструменти,
- незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа,
- незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали,
- трафик на противозаконно отнети превозни средства,
- изнасилване,
- палез,
- престъпления от компетентността на Международния наказателен съд,
- незаконно отвлечане на летателни средства или кораби,
- саботаж.

2. Съветът може с единодушие и след консултация с Европейския парламент и при условията, определени в член 39, параграф 1 от Договора за Европейския съюз, по всяко време да реши да включи в списъка по параграф 1 и други видове деяния. Въз основа на представения му съгласно член 29, параграф 5 от настоящото рамково решение доклад Съветът преценява дали списъкът следва да бъде разширен или изменен.

3. За деяния, различни от посочените в параграф 1, изпълняващата държава може да постави по отношение на признаването на съдебното решение и изпълнението на наказанието условието то да се отнася за деяния, които са наказуеми и съгласно правото на изпълняващата държава, независимо от елементите на състава или начина, по който са описани.

4. Всяка държава-членка може, при приемане на настоящото рамково решение или по-късно, да заяви в декларация, нотифицирана на Генералния секретариат на Съвета, че няма да прилага параграф 1. Декларацията може да бъде оттегляна по всяко време. Тези декларации и оттеглянето им се публикуват в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 8

Признаване на съдебното решение и изпълнение на наказанието

1. Компетентният орган на изпълняващата държава признава решението, което е предадено в съответствие с член 5 и съгласно процедурата по член 5, и незабавно предприема необходимите действия за изпълнение на наказанието, освен ако не реши да се позове на някое от основанията за отказ от признаване или от изпълнение по член 9.

2. Когато наказанието е несъвместимо със закона на изпълняващата държава по отношение на своя срок, компетентният орган на изпълняващата държава може да реши да адаптира наказанието, но само ако то превишава най-тежкото наказание, предвидено за подобни деяния съгласно националния закон на същата. Адаптираното наказание не може да бъде по-малко от най-тежкото наказание, предвидено за подобни деяния съгласно закона на изпълняващата държава.

3. Когато наказанието е несъвместимо със закона на изпълняващата държава по отношение на своя характер, компетентният орган на изпълняващата държава може да реши да адаптира към наказанието или мярката, предвидени за подобни деяния съгласно националния закон на същата. В този случай наказанието или мярката съответстват във възможно най-голяма степен на наказанието, наложено от издаващата държава, от което следва, че наказанието не може да бъде заменено с парична санкция.

4. Адаптираното наказание не може да бъде по-тежко от наложеното в издаващата държава нито по своя характер, нито по своя срок.

Член 9

Основания за отказ от признаване на съдебното решение и изпълнение на наказанието

1. Компетентният орган на изпълняващата държава може да откаже да признае решението и изпълни наказанието, ако:

- а) удостоверението, посочено в член 4, е непълно или има явно несъответствие между него и съдебното решение и не е било допълнено или поправено в рамките на определен от компетентния орган на изпълняващата държава разумен срок;
- б) не са изпълнени критериите, посочени в член 4, параграф 1;
- в) изпълнението на наказанието би било в противоречие принципа *ne bis in idem*;

- г) в случая, посочен в член 7, параграф 3, и — когато изпълняващата държава е направила декларация по член 7, параграф 4 — в случая, посочен в член 7, параграф 1, съдебното решение се отнася до деяние, което не е наказуемо съгласно правото на изпълняващата държава. Въпреки това във връзка с данъци или такси, мита и валутен обмен, изпълнението на съдебно решение не може да бъде отказано с аргумент, че законодателството на изпълняващата държава не предвижда същия вид данъци и такси или не съдържа уредба по отношение на данъци или такси, мита и валутен обмен, еднаква с тази на издаващата държава-членка;
- д) изпълнението на наказанието е погасено по давност съгласно закона на изпълняващата държава;
- е) правото на изпълняващата държава предвижда имунитет и това прави невъзможно изпълнението на наказанието;
- ж) наказанието е наложено на лице, което съгласно правото на изпълняващата държава поради възрастта си не може да бъде наказателно отговорно за деянията, по отношение на които е постановено съдебното решение;
- з) към момента на получаване на съдебното решение от компетентния орган на изпълняващата държава за изтърпяване остават по-малко от шест месеца от наложеното наказание;
- и) съдебното решение е постановено задочно, освен когато в удостоверението се посочва, че лицето е било призовано лично или информирано чрез упълномощен представител съгласно националното право на издаващата държава, за времето и мястото на производството, довело до постановяването на задочното съдебно решение, или че лицето е съобщило на компетентен орган, че няма да оспоря;
- й) изпълняващата държава, преди да се вземе решението в съответствие с член 12, параграф 1, е подала искане в съответствие с член 18, параграф 3, а издаващата държава в съответствие с член 18, параграф 2, буква ж), не е дала съгласие за наказателно преследване, наказване или лишаване от свобода по някакъв друг начин на съответното лице в изпълняващата държава за деяние, извършено преди трансфера, с изключение на това, за което е извършен трансферът на лицето;
- к) наложеното наказание включва мярка за психиатрични или здравни грижи или друг вид мярка, предвиждаща лишаване от свобода, която, независимо от член 8, параграф 3, не може да бъде изпълнена от изпълняващата държава в съответствие с нейната правна или здравна система;
- л) съдебното решение се отнася за престъпление, което съгласно правото на изпълняващата държава се разглежда като извършено изцяло, предимно или основно на нейна територия или на място, приравнено на нейна територия.

2. Всяко решение по параграф 1, буква л), взето по отношение на деяния, извършени отчасти на територията на изпълняващата държава или място, приравнено на нейна територия, се приема от компетентния орган на изпълняващата държава, в изключителни обстоятелства и с оглед на всеки отделен случай, като се отчитат особените обстоятелства по случая и особено факта дали разглежданото поведение е проявено предимно или основно в издаващата държава.

3. В случаите, посочени в параграф 1, букви а), б), в), и), к) и л), преди да се вземе решението за отказ от признаване на съдебното решение и неизпълнение на наказанието, компетентният орган на издаващата държава се консултира с компетентния орган на издаващата държава, като използва всички подходящи средства за това и при необходимост отправя искане до последния да му предостави без отлагане необходимата допълнителна информация.

Член 10

Частично признаване и изпълнение

1. Ако компетентният орган на изпълняващата държава би могъл да признае съдебното решение и да изпълни наказанието отчасти, то преди да реши да не признае съдебното решение и да не изпълни наказанието изцяло, може да се консултира с компетентния орган на издаващата държава с оглед да се постигне съгласие в съответствие с предвиденото в параграф 2.

2. Компетентните органи на издаващата и на изпълняващата държава могат в отделни случаи да постигнат съгласие за частично признаване и изпълнение на определено наказание в съответствие с определените от тях условия, при условие че такова признаване и изпълнение няма да доведе удължаване на срока на наказанието. Ако такова съгласие не бъде постигнато, удостоверението се оттегля.

Член 11

Отлагане на признаването на съдебното решение

Когато посоченото в член 4 удостоверение е непълно или явно не съответства на съдебното решение, признаването на съдебното решение може да бъде отложено в изпълняващата държава до изтичането на разумен срок, определен от изпълняващата държава за допълване и поправка на удостоверението.

Член 12

Решение относно изпълнението на наказанието и срокове

1. Компетентният орган в изпълняващата държава решава във възможно най-кратък срок дали да признае съдебното решение и да изпълни наказанието и съответно информира издаващата държава, включително за евентуални решения за адаптиране на наказанието в съответствие с член 8, параграфи 2 и 3.

2. Освен ако не съществува основание за отлагане съгласно член 11 или съгласно член 23, параграф 3, окончателното решение за признаване на съдебното решение и изпълнение на наказанието се взема в срок от 90 дни от получаването на съдебното решение и удостоверението.

3. Когато при изключителни обстоятелства компетентният орган на изпълняващата държава няма възможност да спази срока, предвиден в параграф 2, той информира без забавяне компетентния орган на издаващата държава по какъвто и да е начин, като посочва причините за забавата и срокът, което е преценил за необходим за вземането на окончателно решение.

Член 13

Оттегляне на удостоверението

Докато изпълнението на наказанието в изпълняващата държава не е започнало, издаващата държава може да оттегли удостоверението от тази държава, като посочи причините за това. При оттегляне на удостоверението изпълняващата държава прекратява изпълнението на наказанието.

Член 14

Временно задържане

Когато осъденото лице се намира в изпълняващата държава, по искане на издаващата държава изпълняващата държава може, преди получаването на съдебното решение и удостоверението или преди да се вземе решението относно признаването на съдебното решение и изпълнението на наказанието, да задържи осъденото лице или да предприеме всякакви други мерки, с които да осигури оставането на осъденото лице на нейна територия до вземането на решение относно признаването на съдебното решение и изпълнението на наказанието. Не се допуска удължаване на срока на наказанието вследствие на задържането на основание на настоящата разпоредба.

Член 15

Трансфер на осъдени лица

1. Когато осъденото лице се намира в издаващата държава, трансферът му в изпълняващата държава се осъществява в момент, уговорен между компетентните органи на издаващата и изпълняващата държава, но не по-късно от 30 дни, след като изпълняващата държава е взела окончателното решение относно признаването на съдебното решение и изпълнението на наказанието.

2. Когато прехвърлянето на осъденото лице в рамките на посочения в параграф 1 срок е възпрепятствано от непредвидени обстоятелства, компетентните органи на издаващата и изпълняващата държави незабавно влизат във връзка. Трансферът се осъществява веднага след отпадане на тези обстоятелства. Компетентният орган на издаващата държава незабавно уведомява компетентния орган на изпълняващата държава и двата органа уговарят нова дата, на която да се осъществи трансферът. В този

случай трансферът следва да се състои в срок от 10 дни, считано от уговорената по този начин дата.

Член 16

Транзит

1. Всяка държава-членка, в съответствие със законодателството си, позволява транзита през нейна територия на осъдено лице, което подлежи на трансфер в изпълняващата държава, при условие че издаващата държава ѝ е предала, заедно с искането за транзит, копие от удостоверението, посочено в член 4. Искането за транзит и удостоверението могат да се изпращат по какъвто и да е начин, който позволява писмено документиране. По молба на държавата-членка, към която е отправено искането за транзит, издаващата държава предоставя превод на удостоверението на един от езиците, които са посочени в молбата като приемливи за държавата-членка, към която е отправено искането за транзит.

2. Когато получи искане за разрешение за транзит, държавата-членка, към която е отправено искането за транзит, информира издаващата държава, ако не може да даде гаранции, че осъденото лице няма да бъде наказателно преследвано или задържано, с изключение в предвидените в параграф 1 случаи, нито да бъде подложено на каквото и да е друго ограничение на свободата му на нейна територия за извършени деяния или наложени наказания, предхождащи момента, в който е напуснало територията на издаващата държава. В този случай издаващата държава може да оттегли искането.

3. Държавата-членка, към която е отправено искането за транзит, нотифицира решението си, което приема приоритетно и не по-късно от една седмица след получаване на искането, използвайки същата процедура. Това решение може да бъде отложено до получаването на превода от държавата-членка, към която е отправено искането за транзит, когато такъв превод се изисква съгласно параграф 1.

4. Държавата-членка, към която е отправено искането за транзит, може да задържи осъденото лице за срок, не по-дълъг от необходимия за целите на транзита през нейна територия.

5. Не се изисква искане за транзит в случай на въздушен превоз без предвиден престой. Ако все пак се наложи непредвидено кацане, издаващата държава предоставя посочената в параграф 1 информация в срок от 72 часа.

Член 17

Приложимо право при изпълнението

1. За изпълнение на наказанието се прилага правото на изпълняващата държава. Органите на изпълняващата държава са единствено компетентни, при спазване на параграфи 2 и 3, да вземат решения относно процедурата за изпълнение и да определят произтичащите от нея мерки, включително и относно основанията за предсрочно или условно освобождаване.

2. Компетентният орган на изпълняващата държава приспада изцяло срока на вече изтърпяното лишаване от свобода във връзка с наказанието, за което се отнася съдебното решение, от общия срок на наказанието за лишаване от свобода, което подлежи на изтърпяване.

3. Компетентният орган на изпълняващата държава информира компетентния орган на издаващата държава, по молба на последния, за приложимите правни разпоредби относно възможността за предсрочно или условно освобождаване. Издаващата държава може да приеме прилагането на такива разпоредби или да оттегли удостоверението.

4. Държавите-членки могат да предвидят, че във всяко решение за предсрочно или условно освобождаване могат да бъдат взети предвид онези разпоредби от националното законодателство, посочени от издаващата държава, съгласно които от определен момент лицето има право на предсрочно или условно освобождаване.

Член 18

Принцип на особеността

1. При спазване на параграф 2, лице, предадено на изпълняващата държава на основание настоящото рамково решение не се преследва, осъжда или лишава от свобода за деяние, извършено преди трансфера му и различно от това, във връзка с което е бил осъществен трансферът.

2. Параграф 1 не се прилага в следните случаи:

- а) когато лицето, макар и да е имало възможност да напусне територията на изпълняващата държава, не е направило това в срок от 45 дни от окончателното си освобождаване или се е завърнало на тази територия, след като я е напуснало;
- б) деянието не се наказва с наказание лишаване от свобода или мярка, включваща задържане;
- в) наказателното производство не води до прилагане на мярка, свързана с ограничаване на личната свобода;
- г) когато на осъденото лице може да бъде наложено наказание или мярка, която не е свързана с лишаване от свобода, а именно глоба или заместваща мярка, дори ако глобата или заместващата мярка могат да доведат до ограничаване на личната му свобода;
- д) когато осъденото лице е дало съгласие за трансфера;
- е) когато осъденото лице, след трансфера му, изрично се е отказало от правото си да се възползва от „принципа на особеността“ по отношение на конкретни действия, предхождани предаването му. Отказът следва да бъде направен пред компетентен съдебен орган на изпълняващата държава и да бъде документиран в съответствие с националното право

на тази държава. Отказът се изготвя по начин, от който да личи, че е добровolen и че лицето напълно съзнава последиците. За тази цел лицето има право да бъде подпомагано от защитник;

ж) в случаите, различни от посочените по букви а)–е), когато издаващата държава даде съгласието си в съответствие с параграф 3.

3. Искане за съгласие се подава до компетентния орган на издаващата държава, придружено от посочената в член 8, параграф 1 на Рамково решение 2002/584/ПВР и преведена съгласно член 8, параграф 2 от него информация. Съгласието се дава, ако съществува задължение за предаване на лицето съгласно това рамково решение. Решението следва да бъде взето не по-късно от 30 дни след получаване на искането. Що се отнася до посочените в член 5 от това рамково решение случаи, изпълняващата държава е длъжна да предостави гаранциите, предвидени в него.

Член 19

Амнистия, помилване и възобновяване на производството

1. Издаващата държава, както и изпълняващата държава, могат да вземат решение за амнистия или помилване.

2. Единствено издаващата държава може да се произнася по молби за възобновяване на производството, довело до постановяване на съдебно решение за налагане на наказание, подлежащо на изпълнение съгласно настоящото рамково решение.

Член 20

Информация от издаващата държава

1. Компетентният орган на издаващата държава незабавно уведомява компетентния орган на изпълняващата държава за всяко решение или мярка, в резултат на които наказанието престава да подлежи на изпълнение незабавно или в рамките на определен срок.

2. Компетентният орган на изпълняващата държава прекратява изпълнението на наказанието, веднага щом бъде уведомен от компетентния орган на издаващата държава за решението или мярката, посочени в параграф 1.

Член 21

Информация, която се предоставя от изпълняващата държава

Компетентният орган на изпълняващата държава уведомява без забавяне компетентния орган на издаващата държава по начин, който позволява писмено документиране:

а) за предаването на съдебното решение и удостоверението на компетентния орган, отговорен за изпълнението му в съответствие с член 5, параграф 5;

- б) за обстоятелството, че е практически невъзможно да се изпълни наказанието, тъй като след предаване на съдебното решение и удостоверение на изпълняващата държава, осъденото лице не може да бъде открито на територията на изпълняващата държава, като в този случай изпълняващата държава не е задължена да изпълни наказанието;
- в) за окончателното решение за признаване на съдебното решение и за изпълнение на наказанието, включително и за датата на вземане на решението;
- г) за всеки отказ от признаване на съдебното решение и от изпълнение на наказанието в съответствие с член 9, като се посочват мотивите за този отказ;
- д) за всяко решение за адаптиране на наказанието в съответствие с член 8, параграф 2 или 3, като се посочват мотивите за това решение;
- е) за всяко решение да не се изпълнява наказанието, поради една от причините, изброени в член 19, параграф 1, като се посочат мотивите за това решение;
- ж) за началото и края на периода на условно освобождаване, когато издаващата държава го е посочила в удостоверението;
- з) за бягство на осъденото лице по време на изтърпяване на наказанието;
- и) за изпълнението на наказанието веднага след неговото изтърпяване.

Член 22

Последици от трансфера на осъденото лице

1. При спазване на параграф 2 издаващата държава не предприема мерки по изпълнение на наказанието, ако изпълнението му е започнало в изпълняващата държава.
2. Издаващата държава възстановява правото си да изпълнява наказанието, ако изпълняващата държава я уведоми за частичното неизпълнение на наказанието в случаите по член 21, буква з).

Член 23

Езици

1. Удостоверението се превежда на официалния език или на един от официалните езици на изпълняващата държава. Всяка държава-членка може при приемането на настоящото рамково решение или по-късно да посочи в декларация, депозирана в Генералния секретариат, че ще приема превод на един или повече други официални езици на институциите на Европейския съюз.
2. Не се изисква превод на съдебното решение, като обаче се спазва параграф 3.
3. Всяка държава-членка може, при приемането на настоящото рамково решение или по-късно, да посочи в декларация, депозирана в Генералния секретариат на Съвета, че в качеството си на изпълняваща държава може, когато счита, че съдържането на удостоверението е недостатъчно, за да се вземе решение относно изпълнението на наказанието, веднага след получаване на съдебното решение или удостоверението да поиска съдебното решение или основни части от него да бъдат придружени от превод на официалния език или на един от официалните езици на изпълняващата държава, или на един или повече други официални езици на институциите на Европейския съюз. Това искане се прави, ако е необходимо, след консултация между компетентните органи на издаващата и изпълняваща държави с оглед да се уточни кои са основните части на съдебното решение, подлежащи на превод.

Вземането на решение за признаване на съдебното решение и за изпълнение на наказанието може да бъде отложено до момента на предоставяне на превода от издаващата държава на изпълняващата държава или, когато изпълняващата държава реши да преведе съдебното решение на свои разноски — до получаване на превода.

Член 24

Разноски

Разноските, свързани с изпълнението на настоящото рамково решение се поемат от изпълняващата държава, с изключение на разноските по трансфера на осъденото лице в изпълняващата държава, както и на тези, които са възникнали изключително на суверенната територия на издаващата държава.

Член 25

Изпълнение на наказания след Европейска заповед за арест

Без да се засягат разпоредбите на Рамково решение 2002/584/ПВР, разпоредбите на настоящото рамково решение се прилагат *mutatis mutandis*, доколкото са съвместими с разпоредбите на това рамково решение, към изпълнението на наказанията в случаи, когато държава-членка се задължава да изпълни наказание съгласно член 4, параграф 6 от това рамково решение, или когато, действайки съгласно член 5, параграф 3 от това рамково решение, тя е поставила условие за последващо връщане на осъденото лице в съответната държава за изтърпяване на наказанието, за да се избегне възможността съответното лице да остане ненаказано.

ГЛАВА III

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 26

Отношение с други споразумения и договорености

1. Без да се засяга изпълнението им от страна на държавите-членки и трети държави, както и временното им прилагане в съответствие с член 28, от 5 декември 2011 настоящото рамково решение заменя съответните разпоредби на следните конвенции, приложими към отношенията между държавите-членки:

— Европейската конвенция за трансфер на осъдени лица от 21 март 1983 г. и допълнителният протокол към нея от 18 декември 1997 г.,

— Европейската конвенция за международното признаване на присъди от 28 май 1970 г.,

— дял III, глава 5 от Конвенцията от 19 юни 1990 г. за прилагане на Шенгенската конвенция от 14 юни 1985 г. относно постепенното премахване на контрола по общите граници,

— Конвенцията между държавите-членки на Европейските общности относно изпълнението на наложени в чужбина наказания от 13 ноември 1991 г.

2. Държавите-членки могат да продължат да прилагат действащите двустранни и многостранни споразумения или договорености и след 27 ноември 2008 г., доколкото същите позволяват задълбочаване и разширяване на целите на настоящото рамково решение и способват за по-нататъшното опростяване или улесняване на процедурите за изпълнение на наказания.

3. Държавите-членки могат да сключват двустранни и многостранни споразумения или договорености 5 декември 2008 г., доколкото такива споразумения и договорености позволяват задълбочаване или разширяване на разпоредбите на настоящото рамково решение и способват за по-нататъшното опростяване или улесняване на процедурите за изпълнение на наказания.

4. В срок до 5 март 2009 г. държавите-членки нотифицират Съвета и Комисията за съществуващите споразумения и договорености, посочени в параграф 2, които желаят да продължат да прилагат. Държавите-членки нотифицират Съвета и Комисията и за всяко ново споразумение или договореност съгласно параграф 3 до три месеца след подписването им.

Член 27

Териториално приложение

Настоящото рамково решение се прилага за Гибралтар.

Член 28

Преходна разпоредба

1. За исканията, получени преди 5 декември 2011 г., продължават да се прилагат действащите нормативни актове за трансфер на осъдени лица. За получените след тази дата искания се прилагат правилата, приети от държавите-членки съгласно настоящото рамково решение.

2. Независимо от това, всяка държава-членка може, при приемането на настоящото рамково решение, да декларира, че в случаите когато окончателното съдебно решение е постановено преди посочената в декларацията дата, тя, в качеството си на издаваща и изпълняваща държава, ще продължи да прилага действащите нормативни актове за трансфер на осъдени лица, приложими преди 5 декември 2011 г. Ако е направена такава декларация, тези актове ще се прилагат в такива случаи по отношение на всички останали държави-членки, независимо от това дали са направили или не декларация в същия смисъл. Тази дата не може да бъде след 5 декември 2011 г. Посочената декларация се публикува в *Официален вестник на Европейския съюз*. Тя може да бъде оттеглена по всяко време.

Член 29

Изпълнение

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки, за да се съобразят с разпоредбите на настоящото рамково решение до 5 декември 2011 г.

2. Държавите-членки предоставят на Генералния секретариат на Съвета и на Комисията текста на разпоредбите, с които транспонират в националното си законодателство произтичащите от настоящото рамково решение задължения. Въз основа на изготвения от Комисията доклад на базата на тази информация, Съветът не по-късно от 5 декември 2012 г. оценява до каква степен държавите-членки са се съобразили с разпоредбите на настоящото рамково решение.

3. Генералният секретариат на Съвета нотифицира на държавите-членки и Комисията нотификациите или декларации, направени съгласно член 4, параграф 7 и член 23, параграф 1 или 3.

4. Без да се засягат разпоредбите на член 35, параграф 7 на Договора за Европейския съюз, държавите-членки, които са се срещали нееднократно с трудности при прилагането на член 25 от настоящото рамково решение, които не са били решени посредством двустранни консултации, следва да информират Съвета и Комисията за тези трудности. Въз основа на такава информация, както и на всяка друга информация, с която разполага, Комисията изготвя доклад, придружен от съответни законодателни предложения, които счита за подходящи, с оглед преодоляването на тези трудности.

5. До 5 декември 2013 г. Комисията изготвя доклад въз основа на получената информация, придружен от законодателните предложения, които прецени за подходящи. Съветът, въз основа на всеки доклад от Комисията и на всяко законодателно предложение, преразглежда по-специално член 25, за да прецени необходимостта от замяната му с по-конкретни разпоредби.

Член 30

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 27 ноември 2008 година.

За Съвета
Председател
M. ALLIOT-MARIE

ПРИЛОЖЕНИЕ I

УДОСТОВЕРЕНИЕ

посочено в член 4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 година за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз ⁽¹⁾

а) * Издаваща държава:

* Изпълняваща държава:

б) Съдът, който е постановил съдебното решение за налагане на наказанието, което е влязло в сила:

Официално наименование:

Съдебното решение е постановено на (посочете дата: дд-мм-гггг):

Съдебното решение е влязло в сила на (посочете дата: дд-мм-гггг):

Номер на съдебното решение (ако е известно):

в) Информация относно органа, с който може да се осъществи контакт, ако има въпроси във връзка с удостоверението:

1. Вид орган: моля отбележете в съответната клетка:

Централен орган

Съд

Друг орган

2. Данни за контакт с органа, посочен в буква в), точка 1:

Официално наименование:

.....

Адрес:

.....

Тел. (код на държавата) (код на населеното място)

Факс (код на държавата) (код на населеното място)

Адрес за електронна поща (ако е известно):

3. Езици, на които е възможно да се осъществи връзка с органа:

4. Данни за контакт с лицето/ата, с което/които да се осъществи връзка с цел получаване на допълнителна информация във връзка с изпълнението на съдебното решение или съгласуването на процедурите за трансфер (име, звание/ранг, тел., факс, адрес за електронна поща), ако се различава от тези по точка 2:

.....

.....

⁽¹⁾ „Настоящото удостоверение следва да бъде изготвено или преведено на някой от официалните езици на изпълняващата държава-членка или на друг приет от тази държава език.“

г) Информация относно лицето, на което е наложено наказанието:

Фамилно име:

Собствено име:

Моминско име, където е приложимо:

Псевдоними, където е приложимо:

Пол:

Гражданство:

Личен номер или номер на социално осигуряване (ако е известно):

Дата на раждане:

Място на раждане:

Последен известен адрес или място на пребиваване:

Език или езици, които лицето разбира (ако е известно):

.....

Осъденото лице се намира:

в издаващата държава и ще бъде осъществен трансферът му в изпълняващата държава

в изпълняващата държава и изпълнението ще се състои в тази държава.

Допълнителна информация, която следва да се представи, ако е налична и относима:

1. Снимка и пръстови отпечатъци на лицето и/или данни за контакт с лицето, с което трябва да бъде осъществена връзка за получаването на тази информация:

.....

2. Вид и номер на личната карта или паспорта на осъденото лице:

.....

3. Вид и номер на разрешението за пребиваване на осъденото лице:

.....

4. Друга полезна информация относно осъденото лице и неговите семейни, социални и професионални връзки с изпълняващата държава:

.....

.....

д) Искане за временно задържане от страна на издаващата държава (когато осъденото лице се намира в изпълняващата държава):

Издаващата държава иска от изпълняващата държава да задържи осъденото лице или да предприеме друго действие, с което да осигури оставането на осъденото лице на нейна територия, до вземане на решение относно признаването и изпълнението на наказанието.

Издаващата държава вече е изискала от изпълняващата държава да задържи осъденото лице или да предприеме друго действие, с което да осигури оставането на осъденото лице на нейна територия, до вземане на решение относно признаването и изпълнението на наказанието. Моля впишете наименованието на органа в изпълняващата държава, който е взел решението по искане за задържането на лицето (ако е приложимо и известно):

.....

.....

.....

е) Връзка с предходна европейска заповед за арест (ЕЗА):

- Издадена е ЕЗА с цел изпълнение на наказание лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане и изпълняващата държава се задължава да изпълни наказанието или мярката, изискваща задържане (член 4, параграф 6 от Рамковото решение относно ЕЗА).

Дата на издаване на ЕЗА и номер, ако е известен:

.....

Наименование на органа, който е издал ЕЗА:

Дата, на която е взето решението за изпълнение на наказанието и номер, ако е известен:

.....

Наименование на органа, който е издал ЕЗА:

.....

- Издадена е ЕЗА с цел наказателно преследване на лице, което е гражданин на или пребивава в изпълняващата държава, като изпълняващата държава е предала лицето при условие че то ще бъде върнато в изпълняващата държава, за да изтърпи там наказанието лишаване от свобода или мярката, изискваща задържане, постановени срещу него в издаващата държава-членка (член 5, параграф 3 от Рамковото решение относно ЕЗА).

Дата, на която е взето решението за предаване на лицето:

Наименование на органа, който е издал решението за предаването:

Номер на решението, ако е известен:

Дата на предаване на лицето, ако е известна:

ж) Основания за изпращане на съдебното решение и удостоверението (когато е попълнена клетка е), тази клетка не се попълва):

Съдебното решение и удостоверението се изпращат на изпълняващата държава, за да засвидетелстват увереността на издаващия орган, че изпълнението на наказанието от страна на изпълняващата държава ще спомогне за постигане на целта за улесняване на социалната реинтеграция на осъденото лице и:

- а) изпълняващата държава е държавата, чийто гражданин е осъденото лице и в която то живее.
- б) изпълняващата държава е държавата, чийто гражданин е осъденото лице и в която осъденото лице ще бъде депортирано, след като бъде освободено от изпълнение на наказанието съгласно заповед за експулсиране или депортиране, съдържаща се в съдебното решение или в акт на съдебен или административен орган или на друга мярка, взета в резултат на съдебното решение. Ако заповедта за експулсиране или депортиране не се съдържа в съдебното решение, посочете наименованието на органа, който е издал заповедта, дата на издаването ѝ и, ако е известен, номер:
- в) изпълняващата държава е държава, различна от държавата по букви а) или б) и чийто компетентен орган е дал съгласието си за изпращане на съдебното решение и на удостоверението на тази държава.
- г) изпълняващата държава е направила нотификация съгласно член 4, параграф 7 от рамковото решение и:
- потвърдено е, че, доколкото е известно на компетентния орган на издаващата държава, осъденото лице живее и е пребивавало непрекъснато и законно най-малко пет години в изпълняващата държава и ще запази правото си на постоянно пребиваване в тази държава, или
- потвърдено е, че осъденото лице е гражданин на изпълняващата държава.

з) Съдебно решение, с което се налага наказанието:

1. Съдебното решение се отнася за общо деяния.

Обобщено представяне на фактите и описание на обстоятелствата, при които е/са извършено/извършени деянието/ята, включително време и място; и естество на участието на осъденото лице:

.....
.....
.....
.....

Вид и правна квалификация на деянието/ята и приложими нормативни разпоредби, въз основа на които е постановено съдебното решение:

.....
.....
.....

2. Ако деянието/ята по буква з), точка 1 съставлява(т) едно или повече от престъпленията, посочени по-долу, съгласно определенията в законодателството на издаващата държава и които са наказуеми в издаващата държава с лишаване от свобода или мярка, изискваща задържане за не по-малко от три години, посочете това в съответната/ите клетки/и:

- участие в организирана престъпна група;
- тероризъм;
- трафик на хора;
- сексуална експлоатация на деца и детска порнография;
- незаконен трафик на наркотични и психотропни вещества;
- незаконен трафик на оръжия, боеприпаси и взривни вещества;
- корупция;
- измама, включително такава, която засяга финансовите интереси на Европейските общности по смисъла на Конвенцията от 26 юли 1995 г. относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности;
- изпиране на имущество, придобито от престъпление;
- подправка на парични знаци, включително евро;
- престъпления, свързани с компютри;
- престъпления против околната среда, включително незаконен трафик на застрашени животински и застрашени растителни видове и разновидности;
- подпомагане на незаконно влизане и пребиваване;
- убийство, тежка телесна повреда;
- незаконна търговия с човешки органи и тъкани;
- отвлечане, противозаконно лишаване от свобода и задържане на заложенници;
- расизъм и ксенофобия;
- организиран или въоръжен грабеж;
- незаконен трафик на предмети на културата, включително антични предмети и произведения на изкуството;
- мошеничество;
- рекет и изнудване;
- подправка на изделия и пиратство;
- подправка на и търговия с административни документи;
- подправка на платежни инструменти;
- незаконен трафик на хормонални вещества и други стимулатори на растежа;
- незаконен трафик на ядрени или радиоактивни материали;
- трафик на незаконно отнети превозни средства;
- изнасилване;
- палаж;
- престъпления от компетентността на Международния наказателен съд;
- незаконно отвлечане на летателни средства или кораби;
- саботаж.

3. Ако деянието/ята по точка 1 не е/са обхванато/и по точка 2, или съдебното решение и удостоверението са изпратени до държавата-членка, която е заявила, че ще направи проверка за двойна наказуемост (член 7, параграф 4 от рамковото решение), моля опишете изчерпателно съответното/ите деяние/я:

.....
.....
.....

и) Вид на съдебното решение, с което се налага наказанието:

1. Посочете дали съдебното решение е постановено задочно:

Не.

Да. Потвърждаваме, че:

лицето е информирано лично или чрез упълномощен в съответствие с националното право на издаващата държава представител за времето и мястото на производството, довело до постановяване на задочното съдебно решение, или

лицето е съобщило на компетентния орган, че не оспорва решението.

2. Данни за срока на наказанието:

2.1. Обща продължителност на наказанието (дни):

2.2. Целият срок на лишаване от свобода, изтърпян във връзка с наказанието, по отношение на което е постановено съдебното решение (дни):

..... към (...) (дата, на която е направено изчислението: дд-мм-гггг):

2.3. Брой дни, които следва да бъдат приспаднати от общата продължителност на наказанието по причини, различни от посочените по точка 2.2. (например амнистия, помилване или др. мерки, свързани с наказанието):, към (дата, на която е направено изчислението: дд-мм-гггг):

2.4. Дата, на която изтича срокът на наказанието в издаващата държава:

Не е приложимо, тъй като в момента лицето не е задържано

Лицето е задържано и наказанието, наложено съгласно правото на издаващата държава, ще бъде изтърпяно изцяло към (дата: дд-мм-гггг) ⁽¹⁾:

3. Вид на наказанието:

лишаване от свобода

мярка, включваща лишаване от свобода (посочете вида):

.....

й) информация във връзка с предсрочно или условно освобождаване:

1. Съгласно правото на издаващата държава осъденото лице има право на предсрочно или условно освобождаване след изтърпяване на:

половината от срока на наказанието

две трети от срока на наказанието

друга част от срока на наказанието (посочете каква):

2. Компетентният орган на издаващата държава желае да бъде информиран относно:

приложимите нормативни разпоредби на изпълняващата държава относно предсрочното или условното освобождаване на осъдени лица;

началото и края на срока на предсрочното или условно освобождаване.

⁽¹⁾ Моля впишете датата, на която наказанието би било изтърпяно изцяло (без да се вземат предвид възможностите за предсрочно или условно освобождаване), ако лицето остане в издаващата държава.

к) Становище на осъденото лице:

1. Осъденото лице не е могло да бъде изслушано, тъй като вече се е намирало в изпълняващата държава.
2. Осъденото лице се намира в издаващата държава и:
 - а. е поискало изпращането на съдебното решение и удостоверението
 - е дало съгласието си за изпращане на съдебното решение и удостоверението
 - не е дало съгласието си за изпращане на съдебното решение и удостоверението (посочете изтъкнатите от осъденото лице причини):

 - б. Приложено е становището на осъденото лице.
 - Становището на осъденото лице е било изпратено на изпълняващата държава на (дата: дд-мм-гггг):

л) Други обстоятелства от значение за случая (информация по избор):

.....

м) Заключителни сведения:

Текстът на съдебното решение/я е/са приложен/и към удостоверението ⁽¹⁾.

Подпис на органа, издал удостоверението и/или негов представител, удостоверяващ верността на съдържанието на удостоверението

.....

Име:

Длъжност (звание/ранг)

Дата:

Официален печат (ако има такъв)

⁽¹⁾ Компетентният орган на издаващата държава трябва да приложи всички свързани със случая съдебни решения, необходими за осигуряване на цялата информация, касаеща наказанието, което да бъде изпълнено. Могат да се приложат и всички налични преводи на съдебното/ите решение/я.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

УВЕДОМЯВАНЕ НА ОСЪДЕНОТО ЛИЦЕ

С настоящото Ви уведомяваме за решението на (компетентния орган на издаващата държава) за предаване на съдебното решение на (компетентния съд на издаващата държава) от (дата на съдебното решение) (номер на съдебното решение, ако е известен) на (изпълняващата държава) с цел призоваването му и изпълнение на наложеното с него наказание в съответствие с националното законодателство, прието в изпълнение на Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета от 27 ноември 2008 г. за прилагане на принципа за взаимно признаване към съдебни решения по наказателни дела, с които се налагат наказания лишаване от свобода или мерки, включващи лишаване от свобода, за целите на тяхното изпълнение в Европейския съюз.

За изпълнението на наказанието се прилага правото на (изпълняващата държава). Органите на тази държава ще бъдат компетентни да вземат решения относно процедурите за изпълнение и да определят свързаните с него мерки, включително и относно основанията за предсрочно или условно освобождаване.

Компетентният орган на (изпълняващата държава) трябва да приспадне целия срок на вече изтърпяното във връзка с наказанието лишаване от свобода от общия срок на наказанието за лишаване от свобода, което подлежи на изтърпяване. Компетентният орган на (издаващата държава) може да адаптира наказанието, единствено ако то е несъвместимо с правото на тази държава по отношение на своя срок или характер. Адаптираното наказание не може да бъде по-тежко от наказанието, наложено в (издаващата държава), по отношение на своя характер или срок.
